మొదటి జీతం

"బొమ్మిరెడ్డి"

ఆ నాడు మొదటి తారీఖు రంగారావు తన కొచ్చిన రెండు వందల రూపాయల జీతాన్ని కోటుజేబీలో వేసుకొని, గదిలోంచి బయటికొచ్చి, ఆఫీసు వరాండాలో నిలుచున్నాడు కోటు లోపలి జేబులో వున్న రూపాయల్ని తాకుతూ యేదో అవ్యక్తానందాన్ని అనుభవిస్తున్నాడు సిగరెట్టు తీసి వెలిగించి, కోటు గుండీలు సరిపెట్టి, రూపాయలున్న జేబు చేతితో అదిమిపట్ట—అతనిలో ఆ చిరునవ్వే లేకుంటే, అతనేదో గుండెనొప్పితో బాధపడుతున్నాడనుకోవచ్చు—సిగరెట్టు పొగ వదులుతూ ఆలోచించసాగాడు. ఆనందంతో అతని పెదిమలు వణుకుతున్నాయి

ఇన్నాళ్లకు తనూ వొక అర్జనాపరుడయ్యాడు తలిదండ్రులు కష్టపడి చదువు చెప్పించినందుకు, తనూ కష్టపడి, బి కాం పాసయి, యేణ్ణర్థం నిరుద్యోగుల జాబితాలో పడివుండి, యీనాటికి మొదటసారిగా జీతం అందుకునే భాగ్యం లభించినందుకు అతడు పరవశుడౌతున్నాడు అతని ఆలోచన అంతా యీ మొదట జీతాన్ని యెలా ఖర్చుచేయాలా అని ఆ రెండువందలతో తల్లిపై తనకున్న మమకారాన్ని, తండ్రిపట్ల గౌరవాన్ని, భార్యపై వున్న ప్రేమనూ, తమ్ముడిమీద వాత్సల్యాన్ని, బిడ్డమీద వున్న ఆదరణనూ, స్నేహితుల పైని అభిమానాన్నీ వెల్లడి చేయాలనుకుంటున్నాడు ఆ రెండు వందలు చెక్కు చెదరకుండా తలికిస్తే సంతోషిస్తుంది కాని అందువల్ల తన కెవరెవరిపై యెలాంటి ప్రేమ వుందో వ్యక్తంకాదు అదే ఆలోచిస్తున్నాడు. తిన్నగా యింటికి వెళ్లడమా, లేక బజారు వెళ్ళి అక్కడినుండి యింటికి పోవడమా అని. ఇప్పుడు తనూ వొక ప్రయోజకుడు ఇదే అతని మొదటి జీతం అలాంటప్పుడు యీ జీతంతో తను సంతోషించడమే కాక అందరినీ ఆనందపరచాలి అదీ అతని అభిప్రాయం

"ఏరోయ్ వున్నావా! జీతం తీసుకొని పుడాయించా వనుకున్నాను మొదటి జీతం కదూ ట్రీట్ యివ్వవూ? ఏ సినిమాకి వెడదాం?" అన్నాడు పర్సు జేబులో పెట్టుకొంటూ బయట కొచ్చిన స్నేహితుడు

రంగారావు నవ్వి "యేడ్చావులే! ఇంటి దగ్గిర నీకంటే యెక్కువ ఆదుర్దా పడేవాళ్లు డజను మంది వున్నారు ఇవాళ కాదు రేపు" అన్నాడు అతను వెళ్ళి పోయాడు. రంగరావు అలాగే గుండె చేత్తో పట్టుకొని బస్సుస్టాండువేపు దారితీశాడు మెల్లిగా

"చిన్నప్పుడు నాకు రోజా సిల్కు చీరలంటే మహాప్రీతి అదొక్కటి తప్ప రంగు చీరలుకట్టేదాన్ని కాదు తెలుపు మనిషికి అందం యిస్తుంది అయినా యీ యింటిలో ఎప్పుడు అడగను పెట్టానో ఓ మంచి చీర కట్ట యెరుగనుకదా ఎప్పుడూ యీ ముతకగుడ్డలే కదా" అని యింటిలో తెచ్చి వచ్చిన ప్రతి రోజూ తల్లి అనే మాటలూ,

"ఏమంటూ వచ్చానో ఓ నాడయినా నాలుగు మల్లెపూవు లెరగను"అంటూ పడకటింటలో భార్య దెప్పిపొడిచే మాటలూ,

"ఏం దరిద్రంరా యిది పాతపత్రికలు చదువుకుందామన్నా కళ్ళు లేవాయె! వెనవ అద్దాలకు పదిహేను రూపాయలు మిలలుబాటు కాదు ఏం ఖర్మం?" అంటూ పొద్దుటా సాయంత్రం సణుగుతూవుండే తండ్రి మాటలు

"ఎన్ని పుస్తకాలని లైబ్రరీలోంచి తెచ్చుకునే దన్నయ్యా? కనీసం ఆ ఎకనామిక్సు టెక్స్టులన్నా లేకుంటే యెలా పాసయ్యేది?" అని విసుక్కునే తమ్ముడిమాటలూ రంగారావు చెవుల్లో రొదపెట్టాయి చంటపిల్ల యేమీ చెప్పలేదు కనుక, తన బిడ్డ కేమి ఆటవస్తువులు తీసుకెడితే ఆ యేణ్ణర్థం "పాప" ముచ్చటపడి ఆడకుంటుందో ఆలోచించసాగాడ ఎవరెవరి కే లోటులున్నాయో వాటి నన్నిటినీ యీ మొదటి జీతంతో తీర్చివేసి, యిక యెప్పుడూ తను నిక్కచ్చిగా రెండువందలు తెస్తూవుంటాడు గనుక, యింటిలో కలతలు లేకుండా చేయాలనుకొన్నాడు

తన కేమి కావాలో ఆలోచించుకొన్నాడు "నీ కిప్పు డేమీ అక్కరలేదు లే తరువాత మెల్లిమెల్లిగా సర్దుకోవచ్చు. పద అన్నీ తీసుకొని యింటికి పద తొందరగా పద' అని మనస్సు హెచ్చరించింది

అనుకున్నట్లు తల్లికి మామిడిపిందెలుగల జరీఅంచు తెల్లటసిల్కు చీర, తండ్రికి కళ్లద్దాలు, తమ్ముడికి పుస్తకాలు, బిడ్డకు బొమ్మలపెట్టె, భార్యకు తూచి అర్ధసేరు మల్లెపూలు, మొత్తం తొంబది యెనిమిది రూపాయలు ఖర్చుచేసి, తాను కూడా ఓ వుద్యోగికదా అన్న గర్వంతో, తన మొదటి జీతంతో యింటిలో వాళ్ళందరినీ సంతృప్తిపరచగలను కదా అన్న ధీమాతో యిల్లు చేరుకున్నాడు రంగారావు

కాని యింట్లో అడుగు పెట్టీ పెట్టక మునుపే అతని ఉత్సాహం అంతరించింది. లోపల యేదో రగడ జరుగుతూ వుంది ఆ యింటిలో గోల లేని రోజెప్పుడు!! అయినా యింటిలోకి పోడానికి రంగారావు కాళ్ళాడలేదు తెలియని దిగులు, అర్థంకాని భయం, అతన్ని ఆవేశించాయి తానా, నాడెంత ఆనందంగా గడుపుదా మనుకున్నాడు? అందరినీ యెంత సంతోషపరచాలనుకున్నాడు? అయినా యిప్పుడీ వేళ యీ గోలేమిటి? తనకోసం, తన మొదటి జీతంకోసం యింటిల్లిపాదీ యెదురు చూస్తూ ఉవ్విళ్ళూరుతూ వుంటారనుకున్నాడే! రంగారావు తనకు తానే యెంతో ధైర్యం చెప్పుకున్నాడు తన్ను చూసి వాళ్ళందరూ రగడ మాని చుట్టూ మూగుతారని కాని అతనికి లోపలి కెళ్లడానికి మనస్కరించటం లేదు వాకిలి తలుపు కానుకొని లోపలినుంచివినవస్తూన్న మాటలు వింటూ నిలుచున్నాడు

"అబ్బో యీ మె కెంత కళ్లు నెత్తికెక్కినా యనుకున్నారు, మొగుడికి వుద్యోగం దొరికిందని అంత మిడిసిపాటా! పెద్దదాన్ని నే నొక లెక్కలో వున్నానా! కళ్లు పొరలెక్కాయి" తల్లి గొంతుక

"అమ్మాయి తోడు నిజంగా నాకు జ్ఞాపకం లేదండీ" భార్య గొంతుక

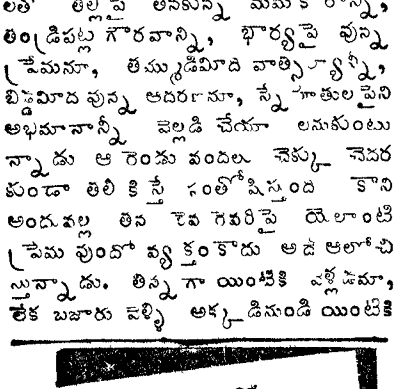

"అమ్మడు మరిచి పోయిందే అనుకో! అయినా నీ చేతి కష్టమేముందని? యింటి కంతా అధికారిణివి ."

"చాల్లే వూరుకోండురూ? అంతా మహా తెలిసినట్టు చెప్పకొస్తున్నారు దాన్ని వెనకేసుకొని. అదెమ్మాయెంత కుతంత్రం. ఇక మొగుడు నెలనెలా జీతం తెచ్చి మమ్మల్ని పోషిస్తూ వుంటే యిక యీ యింట్లో వుండగలదూ? ఇంత కోరకమా " మళ్ళీ భర్త మాటలను అణగదొక్కి పైకి అరుస్తూవున్న తల్లి మాటలు

"అది కాదే వదినకు జ్ఞాపకం లేక నెయ్యి వడ్డించ లేదంటోంది కదే! ఏం మనింట్లో నెయ్యి రోజూ వుంటుందా యేం, అలవాటుగా వడ్డించుకోటానికి? వడ్డించటానికి గాని? యేదో మజ్జిగ చేసి నాలుగు రోజులు నిలవవుంచి వెన్న కాచుకొని ఒక రోజు యింతింత వేసుకొంటామాయె ఇంతవరకామె వడ్డించటం నీవు తినటం అన్నది లేదు. ఇవేళే యింత కావాలా?" అన్నాడు తమ్ముడు వున్న విషయాన్ని కుల్లంకుల్లా చేస్తూ.

"అదేరా నేనూ అనేది రోజూ వుంటే నే నెందుకు కసురుతాను. లేనినాడు లేదాయె, వున్ననాడయినా యింత, యింతలో యింత యివ్వా వెయ్యొద్దు? అబ్బో దాని గుణం మీకేమి తెలుస్తుంది నాకు వేస్తే మొగుడికి యెక్కడ తక్కువౌతుందో అని దాని బాధ " అంటోంది తల్లి

ఇంటి పరిస్థితులు బాగా తెలిసిన రంగారావుకి యిక తల్లి శోకాలు తీస్తుందని తెలిసిపోయింది ఇక రెండుమూడు రోజుల వరకు ఆ యిల్లు యిల్లుగాదు, మనుష్యులు మనుష్యులుగా వుండరు ఏ రాగయినా సర్దిచెబుదామని మెల్లిగా, దొంగలా నక్కుతూ ముందు తన గదివైపు నడిచాడు తన అభిప్రాయం, తాను తెచ్చిన వస్తువులు వారి కంటబడకుండా వుంచి, అందరు చల్లబడ్డ తరువాత పేరుపేరునా పంచి యివ్వాలని పాపం రంగారావు యెంత వుత్సాహంతో యింటికి వచ్చాడో అంతకు రెట్టింపు నీరసించిపోయాడు ఇంత చేస్తే యింట్లో గలాభా తనమూలంగానే వచ్చినట్టుంది భార్యని ఆడిపోసుకున్నాడు మనస్సులో తాను సరదాగా అంటూ మొదటి జీతంతో యింటికి వస్తూవుంటే వీళ్ళు యేడుపులకు దిగేట్టున్నారేమిటి ఖర్మం అనుకున్నాడు

ఇంత ఖర్చు చేసి యేంలాభం?" అన్నాడు కళ్ళద్దాలతో లోపలనుంచి తిరిగిన గ్రీవ తండ్రి.

నక్కి నక్కి తన గదిలోకి పోతూన్న కొడుకుని చూచింది తల్లి.

"అదుగో వచ్చాడు ప్రయోజకుడు మొదటి తారీఖు కదూ! జీతం తీసుకొని పెళ్ళానికి చీరలూ, మిఠాయిలూ, తీసుకొచ్చుకున్నాడు అదో తన గదిలోకే పోతున్నాడు" అంది రంగారావు మనస్సు చివుక్కుమన్నది చ్రరున వెనక్కు తిరిగి అందరూవున్న హాలులోకి వచ్చాడు ఒళ్లు తెలియని కోపం వచ్చింది

"నా పెళ్ళాం పిల్లలకేం తెచ్చుకోలేదు" అన్నాడు కోపంగా. మళ్లీ అంతలోకే తమాయించుకొని, లేని నవ్వు తెచ్చుకుని "అమ్మకి తెల్ల చీరంటే యిష్టం, నాన్నకి కళ్లజోడు, తమ్ముడికి పుస్తకాలు, అందరికీ అన్నీ తెచ్చాను; యీ మిఠాయిపొట్లం అందరికీను. ఇక నాకు మిగిలిం దేమీ లేదు" అన్నాడు తొందర తొందరగా యెవరిది వాళ్లకిస్తూ

తండ్రి కళ్ళజోడు తీవి, కంటి కానిందీ లేందీ తెలుసుకోడానికి కుడిచేతి రేఖలు చూచుకొని, మసకమసకగా వున్నందుకు, తీసి పంచెఅంచుతో తుడుస్తూ బయటికి వెళ్ళాడు, పుస్తక మేదయినా చదివి చూడ్డానికి తమ్ముడు పుస్తకాలు తీసుకొన్నాడు. భార్య తన ముఖంలోకి యెగాదిగా చూచింది కోపంగా. ఆమె యెందుకలా చూచిందో అర్థమయింది

"ఎంత ప్రేమరా నాయనా, తల్లికి తెల్ల సిల్కుచీర యిష్టం అని జరీ అంచు చీర యాభై పెట్టి తెచ్చావా! ఈ నాటకం యీ రోజునుంచే మొదలా బాబు? ఏదీ పది మందినీ యీ మాట అడిగిచూద్దాం యేమంటారో? ఏం తెలివిరా. యాభై యేళ్ళ ముసలిదాన్ని సిల్కుచీర కట్టి కులుకుతాననేనా నీవు తెచ్చింది? ఏం. నీ పెళ్లానికి తెచ్చుకున్నానంటె కొడతానా కొరుక్కుతింటానా! ఈ మాటంటే యెవ్వరయినా నవ్వుతారురా బాబూ ఏలాగూ నేను కట్టనని నీకు తెలుసు. ఇది యేవిధంగానూ నీ భార్యకే దక్కుతుందని తెలుసు. అందుకే యీ మాట అడ్డం వేస్తున్నావ్ నాయనా నీ చీర వద్దు. నీకూ నీజీతానికీ యేనాడో నీళ్ళు వదులుకున్నాను. నీ విలా చేస్తానీ నాకు తెలుసు" అని తల్లి పాఠం వప్పజెప్పినట్టు, అనదలుచుకున్న నాలుగు మాటలూ విసిరింది

"*You have not done a good thing brother*" "ఇది మంచిపని కాదన్నయ్యా" అన్నాడు తమ్ముడు

"ఇంత కర్చు చేసి యేం లాభంరా?" అన్నాడు లోపలికి కళ్లద్దాలతో తిరిగి వచ్చిన తండ్రి

ఇక అక్కడ నిలుచోలేక పోయాడు రంగారావు గదిలోకొచ్చి తల పట్టుకొని మంచంమీద కూలబడ్డాడు వెంటనే వచ్చిన భార్య "తల్లికి తెచ్చారు, తండ్రికి తెచ్చుకున్నారు, తమ్ముడి కిచ్చుకున్నారు. వాళ్లంతా మీవాళ్లు కాబట్టి నే నెవతినని నాకు తెస్తారు" అంది రంగారావు ఆమె మాటలయినా పూర్తికాక మునుపే చ్రరున లేచి యీ చెంపా ఆ చెంప టఫీ టఫీ వాయించి, మెడ పట్టి, భార్యను బయటికి గెంటి, దబాలున తలు పేసుకుని, మంచంపై బడ్డాడు.

రంగారావు మనస్సు వికావికలయింది. కోపం ముంచుకొస్తూంది దాన్ని గొంతులో బలవంతంగా అణిచివుంచాడు. వళ్లు వణుకుతూ వుంది ఏమీ ఆలోచించలేదు. మంచానికి బల్లిలా కరుచుకొని, రెండు చేతుల్తో ముఖం కప్పుకొని యేడ్చాడు అంతకంటే అత నేమీ చేయలేకపోయాడు.

చాలా సేపటకి రంగారావుకి, అస్పష్టంగా, కలలో వినవచ్చినట్టు—వినపడీ, వినపడకుండా-మాటలు, చెవుల్లో దూరడం మొదలెట్టాయి లేచి కూర్చుని వినాలని ప్రయత్నం కాని లేవలేడు విన్న వాటికి తగిన జవాబులే యివ్వా లనుకుంటాడు, యివ్వగల ననిపిస్తుంది, కాని నోరు పెగలదు కొంత యీ ప్రపంచంలో, జాగ్రదవస్థలో వున్నట్టూ, మరో కొంతమరో ప్రపంచంలో వున్నటూ ఉందతనికి.

"కడుపు కట్టుకుని, తినీ తినక, కష్టపడి, చదువు చెప్పించినందుకు మంచి శాస్తి చేస్తున్నాడు . వాడి జీతం బొగ్గులు కొను వాడి కష్టం తినాలని యెవ రేడ్చారు? నాకని సిల్కుచీర తేడానికి వాడికి సిగ్గెలా లేకపోయిందో! సిల్కుచీరట ఊఁ సిల్కుచీర. కన్నకొడుకే యీవిధంగా తయారయితే, పరాయిపిల్ల యేమాదరిస్తుంది అందుకే అది అలా సాధిస్తోంది, వీడిలా పీడిస్తున్నాడు వాడిదంతా ఓ యెత్తు నౌకరీ దొరికిందిగా యింకేం. యేవిధంగానైనా లేచిపోయి వేరే వుండాలని వుపాయం నెపం నాపైన నెట్టాలనుకుంటారు గయ్యాళి అత్త కోడలిని చంపు

(55-వ పేజీ చూడండి)

రు. 75,000

రిజిస్టర్డు నెం 2791
టెలిగ్రాం : *Swarnbhumi*

అన్ని సరియైన 15 బహుమతులకు పంచిపెట్టబడును

అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినవి

అంతా సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు	**5000** లు
మొదటి రెండు వరసలు సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు	**1000** లు
మొదటి ఒకవరస సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు	**90** లు
a, b or a, c సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు	రు	**20** లు

a	b		
c			

ఇచ్చుట చూపిన చదరంలో 19 నుండి 24 వరకు అంకెలు వాడి నిలువుగగాని, అడ్డముగగాని, అయిమూలలుగాగాని ఎటు కూడినను మొత్తం 66 వచ్చునట్లు వేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారే వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు తేది **19-9-53** ఫలితము **30-9-53**

ప్రవేశరుసుము ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-;

గతపోటి ఫలితం

16	18	25	11
15	21	22	12
19	17	10	24
20	14	13	23

మొత్తం 70

4 ఎంట్రీలుకు రు 3/-లు, 8 ఎంట్రీల ప్రతిసెట్టుకు రు. 5/- రూల్సు పై రేటువంతున రుసుముతో సాదాకాగితం మీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును రుసుము మనియార్డరు ద్వారాగాని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని, బ్యాంకుడ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపవలెను ఢిల్లీలో ఒక పెద్ద బ్యాంకులో డిపాజిటు చేసిన సీల్డుసొల్యూషనుతో, లేక దానివరుసలతో సరిపోలియుండు సొల్యూషను లేక వరుసలు మాత్రమే సరియైనవిగా ఎంచబడును సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలు మాత్రమే వాడండి పై బహుమతి మొత్తము రు. 75,000/-లు కూడు చేరిన అంతా సరైన సొల్యూషనుల సంఖ్యను బట్టి మారును, కాని గ్యారంటి చేయబడిన బహుమతులు మారవు ఫలితములకుగాను ఎంట్రీలతో స్వంత అడ్రసు వ్రాసి టిక్కెట్టు అంటించిన కవరు పంపవలెను శెక్రటరీ తీర్పు ఖాయముగాను లా ప్రకారము బద్ధమైనదిగాను వుండును. మీ ఎంట్రీలు రుసుములు దిగువ అడ్రెసుకు పంపండి

Capital Traders (16) Regd, Ch Chowk. Post Box 1475, Delhi.

★ మొదటి జీతం ★

(౭౨-వ పేజీ తరువాయి)

కుతింటుందని అమ్మలక్కలు అనుకోవాలని అది చేస్తుంది. వాణ్ణి ఆ తల్లి యెక్కడ నిలు వనిస్తుందని పదిమందీ అనుకోవాలని వాడు చేస్తున్నాడు బయటివాళ్ళకేం తెలు స్తుంది యిదంతాను గట్టిగా అరుస్తూ వుంటే నిజంగా రత్తమ్మ అలాంటిదే గామోసు ననుకుంటారు పదిమందీను; ఈ కీలకం చేసుకున్న మొగుడికీ, చదువుకుం టూన్న కొడుక్కీ అర్థం కాకుండా వుంటేను "

అతనికి దగ్గరగా యెవరో వెక్కి వెక్కి యేడుస్తున్నట్లనిపించి, లేచి చూడా లనుకు న్నాడు. కాని లేవలేదు ఎక్కడినుంచో వినవస్తూన్నట్లు "*You have not done a good thing brother*" "ఇంత కర్మా చేసియేం లాభంరా " మాటిమాటికీ విన వస్తున్నాయి.

సగం నిద్రలో, సగం జాగ్రదవస్థలో వున్న రంగారావు యీ విషయాలను గురించి, యెంతగానో ఆలోచించాలని ప్రయత్నించాడు అయినా వీలుపడదు ప్రయత్నించలేడు "తమ్ముడూ తండ్రి కూడా నన్ను అపార్థం " అంతకుమించి అనుకోడం, వూహించడం అతనికి సాధ్యపడలేదు "అమ్మకూడా యిలా అనుమానించడం "

ఏదో భయం, గుబులు, విచారం, కోపం, బాధ అంతా కలసి అతన్ని కిందుమీదులు చేస్తున్నయి గొంతు పిసుక్కుని చావా లనుకున్నాడు ఆస్థితిలో అతనికి అంతా ఓ కలలా వుంది ఎప్పుడు, యేవేళ నిద్ర పీడపట్టిందో కాని లేచేటప్పటికి యెనిమిది న్నర అయింది తొమ్మిదింటికి బయటికి వచ్చాడు వెళ్లిపోతూవుంటే తల్లి అన్న మాటలు వినిపించాయి

"చదివించాం, పెద్దవాణ్ణి చేశాం, అయినా నీవు మా కక్కరకు వస్తావన్న ఆశ లేదు ఏదో నీవూ, నీపెళ్లాం-నీబిడ్డ యిక వేరే పొయ్యి పెట్టుకోండి "

ఈ మాటలు విని ఆగిపోవాలని అడుగుల తొందర తగ్గించాడు

"అవును చంపండి మీ యిష్టం వచ్చి నంతగా పీడించండి ఇంటో నరకం వచ్చి నరకం అవును నీవన్నట్టు వేరే కాపురం వుంటేనే మంచిది ఇంతకన్నా మేలు కాని - కాని పదిమందీ నా నోట్లో వూస్తారు నానా మాటలూ అంటారు 'ఇన్నాళ్లూ తల్లిదండ్రులు కష్టపడి చదివిస్తే యీనాడు పెద్దాడై ప్రయోజకుడై, వాళ్ళ నొదిలి, బుద్ధిమంతుడు వేరే కాపురం పెట్టాడు చూడు' - అంటూ నా ముఖాన వూస్తారు. అంతకంటే చస్తే మేలు. అవును చస్తాను" అని అరవాలనుకున్నాడు. కాని అప్పటికే వీధిలోకి వచ్చేశాడు

ఆ సాయంత్రం రంగారావు యింటికి రాలేదు ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు రోజులయినా యింటికి రాలేదు తమ్ముడు ఆఫీసుకు వెళ్ళితే అతని అయిపే లేదన్నారు. ఇంటిమేట్ చేయకుండా పర్మిషను గా ఆబ్సెంటు అవుతున్నందుకు సస్పెండు చేశా మన్నారు

వారంరోజుల తరువాత అతని ఫోటో పత్రికలో పడింది

"కనబడటం లేదు" అని యీ విధంగా వుంది

నీ దిగులుతో తల్లి మంచం యెక్కింది నీభార్య కృశించిపోతూ వుంది తమ్ముడు చదువు మానుకొని తిరుగుతూ వున్నాడు బిడ్డకు జ్వరం తండ్రి రాత్రింబగళ్లు దిగులుతో, ఆశతో నీకోసం తిరుగుతున్నాడు అందరూ నీకోసం యెదురు చూస్తున్నారు ఎక్కడున్నా తప్పక తిరిగి రావాలి నీ మనస్సు కెలాంటి కలతలూ కలగకుండా చూచుకున్నే బాధ్యత మా అందరిపైనా వుంది

ఇట్లు
నీవారందరు

★

ముచ్చటగా ముగ్గురు

(౩౫-వ పేజీ తరువాయి)

కుక్కని నేను ఎక్కడా చూడ లేదు. నీటిమీద వెల్లకితలా పడు కొని, నాలుగుకాళ్లూ గాలిలోకి విసిరేసి కొట్టుకొస్తున్నది ప్రవా హంతోపాటు కొట్టుకువచ్చిన శ్లే వచ్చి, మా పడవదగ్గరదాకా వచ్చాక, అక్కడ ఏదో చిన్న దుబ్బు అడ్డంవస్తే, దానికి తగులు కొని అక్కడే ఆగిపోయింది

జార్జి తనకి టీ అక్కరలేదని, కప్పులో వున్నదంతా నదిలో ఒలక బోశాడు హారిస్సు. తనకీ దాహంగా లేదని అంటూ, జార్జిగాడు చూపె ట్టిన మార్గాన్నే అనుసరించాడు. అప్పటికే నేను కప్పులో సగానికి పైగా టీ తాగేసినందువల్ల ఏం చెయ్యటానికి తోచక, నేనూ తాగ కుండా వుంటే ఎంత బాగుండునా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

అయినా ఎందుకైనా మంచిదని "అయితే నాకు నిజంగా టైఫాయిడ్ వచ్చేస్తుందంటావా?" అని జార్జిని అడిగాడు. "ఎబ్బే, రాదు లే"మ్మం టూనే జార్జి, "అయినా మరొకపక్షం రోజులపాటు వేచిచూస్తేనే కాని, నీకు టైఫాయిడ్ వచ్చేదీ లేనిదీ గట్టిగా చెప్పలే"మన్నాడు, జార్జి.

(ఇంకా వుంది)

ఛాంపియన్
&
అశోక్
కలములు
అందరు కోరునవి

ఉత్తమమైన పనితనంతో
పూర్తిగా గ్యారంటీగల
కలము

★

తయారుచేయువారు:
గుజరాత్
ఇండస్ట్రీస్,
లాహార్ ఛాళ్
లాల్‌జీ మాన్షన్ బిల్డింగు,
బొంబాయి-2

కలముల వర్తకులందరి వద్ద,
స్టోర్సులలోను లభించును